

[Holstein.]

Millionbeløb til ingen Verdens Nytte. Han har skadet de Pengeinstitutter, som frivilligt har deponeret sig for et alment Vel, som de troede skulde være en Virkelighed, og som har vist sig at fortone sig i Skyerne. Og han har endvidere, midlertidig ganske vist, forceret frem en febrilsk Byggevirk-somhed i Byerne, som nogle er ham tak-nemmelige for, saa længe den staar paa, men den Dag hans Konverteringspolitik notorisk er brudt sammen, Dagen derpaa, mon de afgørende Faktorer i Byggeriet da ogsaa er saa taknemmelige? Jeg tror det ikke.

Dette er Facit af den højtærede Indenrigsministers Konverteringspolitik gennem to Aar. Jeg vil sige til den højtærede Regering, at paa dette Grundlag, som nu af den højtærede Regering er dokumenteret som Kendsgerning, den sammenbrudte Rentekonverteringspolitik, en Valutapolitik, som Gang paa Gang imødegaae og svækkes af modgaaende økonomiske Foranstaltninger fra den højtærede Regerings Side, og samtidig et Beskæftigelsesprogram — det kommer vi til at diskutere en anden Dag — af en Karakter: som det, den højtærede Regering her har lagt paa Tingets Bord, tror jeg oprigtig talt ikke, at Oppositionen er den Part, som har mest at frygte af et Folketingsvalg.

Rahbek: Naar jeg har bedt om Ordet i denne Forhandling, er det ikke for at blande mig i den Diskussion, som har været ført om, hvem der har Ansvaret for, at Konverteringsplanerne synes at være strandet; i den Henseende kan jeg fuldt ud henholde mig til mit Partis Ordførers Udtalelser. Men det er for at udtrykke min alvorlige Beklagelse af, at denne Sag, som jeg i alt Fald betragter som den vigtigste af det, der er fremme i Tiden, synes at skulle ende resultatløs, i alt Fald for Hovedspørgsmaalets Vedkommende.

Der bliver sagt, at Konverteringen i sig selv ikke betyder ret meget. Jeg er ikke enig i denne Betragtning. Thi selv om den direkte Gevinst for den enkelte maaske ikke er særlig stor, betyder den dog ogsaa noget; men det er jo ikke det hele, og det er i alt Fald min Tro, at de indirekte Virkninger af en heldigt gennemført Konvertering betyder langt mere end de direkte Virkninger i Retning af det, der for mig er Hovedsagen, at skaffe billigere Driftsmidler til Erhvervene.

Jeg minder i den Henseende om det, der skete for 50 Aar siden. Da gennem-

førte vi en Konvertering herhjemme. Den blev gennemført i to Tempi. Første Gang konverterede man, som det var Planen nu, 4½ og 5 pCt. Obligationerne ned til 4 pCt., og da det var lykkeligt gennemført, gik man et Skridt videre og konverterede det hele ned til 3½ pCt. Resultatet af dette blev, at der, som man vil huske, kom en Aarrække, hvor det var muligt at optage Laan i danske Landejendomme i vore Kreditforeninger til en Rente af 3½ pCt. og afsætte Obligationerne til Pari, det vil sige faa de fulde 100 hjem. Hvis vi kunde naa lignende Resultater af Konverteringsbestræbelserne nu, synes jeg ikke, man har Raad til at betegne disse Resultater som smaa og betydningsløse. Tværtimod, jeg ved i alt Fald, at for den Ungdom, som staar og gerne vil ind i selvstændigt Erhverv, og som jo i Regelen ikke har større Kapital selv, vilde det være af meget stor Betydning, om den havde Muligheder for at faa Laan paa disse forholdsvis rimelige Vilkaar.

Nu er Forholdet jo det, at ikke saa ganske faa, ogsaa Landboere, i Øjeblikket har deres Prioritetslaan til en forholdsvis rimelig Rente, men det gælder kun i de Egne af Landet, hvor Sparekasserne helt eller delvis kan overtage Prioriteringen af Landejendommene. I Midt- og Vestjylland, hvor Sparemidlerne er forholdsvis smaa, kan Sparekasserne ikke i nævneværdig Grad overtage Prioriteringen af Landejendomme, og man er derfor praktisk talt udelukkende henvist til at søge Laan i Kreditforeningerne. Men nu er netop Kreditforeningerne det eneste Sted, hvor Renten ikke er gaaet ned, og man maa forstaa, at man i disse Egne føler dette som en Uret og ikke kan forstaa, at man skal være de eneste, som ingen Rentelettelse kan faa, skønt dog alle vist maa indrømme, at det netop er i denne Del af Landet, en Rentelettelse i særlig Grad er paakrævet. Det er i disse Egne, den store Udvikling er sket i de senere Aar, men denne Udvikling har selvfølgelig kostet Penge, og Resultatet er blevet, at det vel nok er de Dele af Landet, hvor Gælden i Øjeblikket er størst.

Jeg forstaa heller ikke, at man kan standse en paabegyndt Konvertering, uden at det vil faa meget uheldige Konsekvenser. En Del Laantagere har jo allerede faaet deres Laan konverteret, og med et nogenlunde tilfredsstillende Resultat, men dette gælder kun de Serier eller Afdelinger i Kreditforeningerne, hvor Reservefonden er i Behold, og hvor Ombytning har kunnet finde Sted mod en Godtgørelse een Gang for